

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

חלק ז - פרשת בלק		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קצ"ב	תלש-חמה
שני	קצא ע"א	חמה-תנב
שלישי	קצא ע"ב	תנב-תנח
רביעי	קצב ע"א	תנח-תסד
חמישי	קצב ע"ב	תסד-תע
שישי	קצג ע"א	תע-תעו
שבת	קצג ע"ב	תעו-תפח

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלישה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 279 | פרשת שמיני תשפ"ד

יח"ל בעזרה שית"ע"י
בית הוהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

הקב"ה פושט ימין חסדו ואהבתו לעוסקי התורה המתדבקים בו

תא חזי, כל אינון דמשתדלי באורייתא, מתדבקיין ביה בקדשא בריך הוא, ומתעטרי בעטרי דאורייתא, ואתרחימו לעילא ותתא, וקדשא בריך הוא אושיט לון ימיניה (ס"א) וקדשא בריך הוא ארשים לון), כל שבן אינון דמשתדלי באורייתא נמי בליליא, והא אוקמוה דאינון משתתפי בשכינתא (נ"א בכנסת ישראל), ואתחברו פחדא, וכד אתי צפרא, קדשא בריך הוא מעטר להו בחד חוטא דחסד, לאשתמודעא בין עלאין ותתאין.

וכל אינון פוכבי צפרא, בשעתא דכנסת ישראל וכל אינון דלעאן באורייתא אתאן לאתחזאה קמי מלפא, פלהו מזמרי פחדא, הדא הוא דכתיב, בן יחד פוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

מאי ויריעו, פמה דאת אמר (ישעיה כד יט) רועה התרועעה הארץ, דאינון דינין מתתברין, ואתברו

מתוך מדבש

בין עלאין ותתאין שיהיו נכרים בין בעליונים ובין בתחתונים, כלומר שכלם יכירו אותם להטיב עמם. וכל אינון פוכבי צפרא וכל אותם פוכבי בקר בשעתא דכנסת ישראל וכל אינון דלעאן באורייתא אתאן לאתחזאה קמי מלפא בשעה שפנסת ישראל שהיא השכינה וכל אותם העוסקים בתורה בלילה באים להראות לפני המלך ברוך הוא, אז פלהו מזמרי פחדא כלם מזמרים יחד, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב בן יחד פוכבי בקר פשפוכבי בקר מרננים יחד עם השכינה ועם העוסקים בתורה בלילה, אז ויריעו כל בני אלהים.

ושאל מאי ויריעו מה פרושו, והשיב פמה דאת אמר כמו שנאמר רועה התרועעה הארץ פרוש שתשבר הארץ לשברים, הרי שמלת ויריעו היא לשון שבירה, והיינו דאינון דינין מתתברין שאותם הדינים נשברים, שהם כל כחות הגבורות הנקראים בני אלהים, ואתברו פלהו מקמי בקר וכל הדינים נשברים לפני מדת החסד הנקראת

הקב"ה פושט ימין חסדו ואהבתו לעוסקי התורה המתדבקים בו

תא חזי, כל אינון דמשתדלי באורייתא, מתדבקיין ביה בקדשא בריך הוא בא וראה כל אותם העוסקים בתורה, מתדבקים בהקדוש ברוך הוא, ומתעטרי בעטרי דאורייתא ומתעטרים בכתרה של תורה, ואתרחימו לעילא ותתא והם נאהבים למעלה בין המלאכים ולמטה בין בני אדם, וקדשא בריך הוא אושיט לון ימיניה והקדוש ברוך הוא פושט להם ימינו שהוא מדת חסדו ששם שרש האהבה, כל שבן אינון דמשתדלי באורייתא נמי בליליא ומכל שבן אותם העוסקים בתורה גם בלילה, שלמוד הלילה הוא נחוץ וחשוב יותר, והא אוקמוה, דאינון משתתפי בשכינתא ואתחברו פחדא והרי בארו החברים, שאלו משתתפים בשכינה ומתחברים עמה פאחד, וכד אתי צפרא, קדשא בריך הוא מעטר להו בחד חוטא דחסד וכשבא הבקר, הקדוש ברוך הוא מעטר אותם בחוט אחד של חסד, לאשתמודעא

כָּלֵהוּ מִקְמֵי בְּקָר, כִּד אֲתַעַר בְּקָר בְּעֵלְמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית כב ג) וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם
בַּבְּקָר, וְעַל דָּא וַיִּרְיַעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

רבי אלעזר הבין הרמז של החמור בשמייע קול של שמחה

רבי אלעזר הוה אזיל בארְחָא, אשְׁכַּחיה לרבי פנחס בן יאיר דהוה אחי, גָּעָא חֲמַרְיָה, אָמַר
רבי פנחס ודאי בטְקוּלָא (נ"א בקלא) דְחֲדוּתָא דְחֲמַרָא חֲמִינָא, דְאֲנִפִּין חֲדָתִין יִשְׁתַּכְּחוּן
הָא, כִּיּוֹן דְנִפְק מִבְּתַר עֲנָפוּי דְטוּרָא, חֲמָא לִיהּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר דְהוּה אָחִי, אָמַר ודאי טְקוּלָא
(נ"א קלא) דְחֲדוּתָא אֲשֶׁתְּלִים, נַחַת רַבִּי אֶלְעָזָר לְגַבִּיָּה, וְנִשְׁיַק לִיהּ, אָמַר לִיהּ אִי טוּפְסָא דְאַרְחָא
חַד לְגַבְּךָ, נְזִיל וְנִתְחַבֵּר כְּחֲדָא, וְאִי לָאו, טוּל אֲרַחָךְ וְזִיל, אָמַר לִיהּ, ודאי לְקַבְּלָךְ אֶזְיִלְנָא,
כִּיּוֹן דְאֲשַׁכְּחָנָא לָךְ אִיזִיל אֲבַתְרָךְ, וְנִתְחַבֵּר כְּחֲדָא.

הקב"ה תובע את כבוד הצדיקים אפלו מבעלי חיים

עַד דְהוּוּ אֶזְיִל מְטָא עַדָּן צְלוּתָא, נַחַתוּ וְצִלוּ, עַד דְהוּוּ מְצִלִי, קִפְטָר חַד חוּיָא בְּרַגְלוּי

מתוק מדבש

אָתִי רָאָה אַתְּ רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁהִיָּה בָּא כְּנַגְדּוֹ, אָמַר רַבִּי
פְּנַחֲס, וְדַאי קְלָא דְחֲדוּתָא אֲשֶׁתְּלִים וְדַאי קוֹל הַשְּׂמִחָה
שֶׁל הַחֲמוֹר נִשְׁלַם וְנִתְקַיֵּם, כְּלוּמַר שְׂפִיפָה כְּוִנַּתִּי עַל הַרְמֵז
שֶׁל קוֹל הַחֲמוֹר, נַחַת רַבִּי אֶלְעָזָר לְגַבִּיָּה וְנִשְׁיַק לִיהּ
יַרְד רַבִּי אֶלְעָזָר אֶל רַבִּי פְּנַחֲס וְנִשְׁק אֹתוֹ (פְּסוֹד יְמוֹד דְנִשְׁקִין),
אָמַר לִיהּ רַבִּי פְּנַחֲס לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אִי טוּפְסָא דְאַרְחָא
חַד לְגַבְּךָ (ס"ג סלמ"ק) אִם תְּפִיסַת דְרַבְּךָ אַחַת הִיא לְנוּ,
שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּדְרַבְּךָ הִיא שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ, אִז נְזִיל וְנִתְחַבֵּר
כְּחֲדָא גַלְיָ וְנִתְחַבֵּר יַחַד, וְאִי לָאו וְאִם אַתָּה הוֹלֵךְ בְּדְרַבְּךָ
אַחֲרַת, אִז טוּל אֲרַחָךְ וְזִיל קַח דְרַבְּךָ וְלָךְ, אָמַר לִיהּ
רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי פְּנַחֲס, וְדַאי לְקַבְּלָךְ אֶזְיִלְנָא וְדַאי
כְּנַגְדּוֹ וְאֵלֶיךָ הִלְכְתִּי, כִּיּוֹן דְאֲשַׁכְּחָנָא לָךְ אִיזִיל אֲבַתְרָךְ
וְנִתְחַבֵּר כְּחֲדָא כִּיּוֹן שְׂמַצְעָתִי אֹתְךָ אֵלַיךְ אַחֲרֶיךָ וְנִתְחַבֵּר
כְּאֶחָד. (דף לו ע"א, ובביאוריניו כרך י עמ' תמה-תמו)

הקב"ה תובע את כבוד הצדיקים אפלו מבעלי חיים

עַד דְהוּוּ אֶזְיִל מְטָא עַדָּן צְלוּתָא כְּעוֹד שְׁהִיּוּ הוֹלְכִים
הַגִּיעַ זְמַן הַתְּפִלָּה, נַחַתוּ וְצִלוּ יַרְדוּ רַבִּי פְּנַחֲס וְרַבִּי
אֶלְעָזָר מִחֲמוּרֵיהֶם וְהִתְפַּלְלוּ, עַד דְהוּוּ מְצִלִי, קִפְטָר חַד
חוּיָא בְּרַגְלוּי דְחֲמַרָא דְרַבִּי פְּנַחֲס כְּעוֹד שְׁהִיּוּ מִתְּפַלְלִים,
נִקְשַׁר וְנִכְרַךְ נַחַש אַחַד מִסְבִּיב לְרַגְלֵי הַחֲמוֹר שֶׁל רַבִּי
פְּנַחֲס, קִפְטָא וְגָעָא תְרֵי זְמַנֵּי כְּעַט וְצַעַק הַחֲמוֹר שְׁתִּי

בְּקָר, כִּד אֲתַעַר בְּקָר בְּעֵלְמָא כְּשִׂמְתַּעוֹרֵר הַחֲסֵד בְּעוֹלָם
בַּבְּקָר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם
בַּבְּקָר שְׂמֵדַת הַחֲסֵד שֶׁל אַבְרָהָם מִתְּעוֹרֵר בַּבְּקָר, וְעַל דָּא
וְעַל זֶה נֶאֱמַר וַיִּרְיַעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים שִׁיְהִיו נִשְׁבָּרִים כָּל
בְּעַלֵי הַדִּינִים הַנִּקְרָאִים בְּנֵי אֱלֹהִים. וְכַאֵן הוּא סִיּוּם הַדְּרוּשׁ
שֶׁל רַבִּי יִצְחָק שְׁבַרִישׁ הַפְּרָשָׁה, שֶׁפִּתַּח בְּפְסוּק וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׂמִינִי, שְׂמֵלַת "וַיְהִי" הוּא לְשׁוֹן צַעַר לְבַעֲלֵי הַדִּינִים,
"בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי" הוּא הַחֲכֵמָה שֶׁהִיא סְפִירָה הַשְּׂמִינִית דּוֹעִיר
אֲנִפִּין מִהִסּוֹד וְלִמְעַלָּה, וְהִינּוּ שְׂעַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אֹר
הַחֲכֵמָה הַמֵּאִיר בַּחֲסֵד כָּל הַדִּינִים נִשְׁבָּרִים וּמִתְּבַטְּלִים.
(דף לו ע"א, ובביאוריניו כרך י עמ' תמה-תמו)

רבי אלעזר הבין הרמז של החמור בשמייע קול של שמחה

רַבִּי אֶלְעָזָר הוּה אֶזְיִל בְּאַרְחָא רַבִּי אֶלְעָזָר הִיָּה הוֹלֵךְ
בְּדְרַבְּךָ, אֲשַׁכְּחִיה לְרַבִּי פְּנַחֲס בֶּן יְאִיר דְהוּה אָחִי
מְצָא אַתְּ רַבִּי פְּנַחֲס בֶּן יְאִיר שְׁהִיָּה בָּא בְּדְרַבְּךָ אַחֲרַת, וְעַדִּין
לֹא רָאוּ זֶה אֶת זֶה, (כְּפִנּוּדָע שְׂרַבִּי פְּנַחֲס בֶּן יְאִיר הִיָּה זְקֵנוּ, אֲבִי
אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר), גָּעָא חֲמַרְיָה נַעַר וְצַעַק חֲמוּרוֹ שֶׁל
רַבִּי פְּנַחֲס, אָמַר רַבִּי פְּנַחֲס, בְּקְלָא דְחֲדוּתָא דְחֲמַרָא
חֲמִינָא בְּקוֹל שֶׁל שְׂמִחָה שֶׁהַשְּׂמִיעַ הַחֲמוֹר רֵאִיתִי וְהִבְנַתִּי,
דְאֲנִפִּין חֲדָתִין יִשְׁתַּכְּחוּן הָא כִּי פְּנִים חֲדָשׁוֹת מְצָאוּ
כָּאן, כִּיּוֹן דְנִפְק מִבְּתַר עֲנָפוּי דְטוּרָא כִּיּוֹן שְׂיַצָּא רַבִּי
פְּנַחֲס מֵאַחוּרֵי עֲנָפֵי הָהָר, חֲמָא לִיהּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר דְהוּה

דְּחַמְרָא דְרַבֵּי פְנַחֶס, קֶסְטָא (ס"א קֶסְטָא) וְגַעַא תְּרֵי זְמַנֵּי, בְּתַר דְּסִיִּימוּ צְלוֹתָא, אָמַר רַבֵּי פְנַחֶס, וּדְאֵי צַעְרָא הוּא לְבַעֲרָא דִילֵי, דְּהָא יוֹמָא דָּא אַקְדִּימָנָא, וְהוּינָא מְרַחֵשׁ בְּאוּרֵינָא, וְאֵעֵבֵר לִי בְּאַתְרֵי דְלְכְלוּכָא שְׂרִיָּא, וְהִשְׁתָּא מְצַעְרֵי לָהּ, קָמוּ וְחָמוּ חַד חוּיָא קְטִיר אַרְגְּלִיָּה, אָמַר רַבֵּי פְנַחֶס, חוּיָא חוּיָא זִיל וְאַסְחָר (ס"א וְאַסְטֵר) קוּטְרֵךְ, בְּקִטְפוּרָא דְחוּרָא, אֲדַהְכִּי אֲתַנְשֵׁר חוּיָא, וְנַפְל קֶפְסִירֵי קֶפְסִירֵי.

אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר, וּמָה כָּל כֶּךָ מְדַקְדֵּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצַדִּיקֵינָא, אָמַר לֵיהּ, וּדְאֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק בְּהוּ בְּצַדִּיקֵינָא, וְנָטִיר לוֹן, וּבַעַא לְאוּסְפָּא לוֹן קְדוּשָׁה עַל קְדוּשְׁתֵּיהוּ, וְהִשְׁתָּא הָאֵי חַמְרָא עַל דְּלָא נָטֵר קְדוּשְׁתָּא דִילֵי, אֲצַטְעֵר, וְדָא חוּיָא שְׁלִיחָא הוּיָא.

וְכַמְהָ שְׁלוּחִין אֵית לֵיהּ לְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְכֻלְהוּ עֲבִיד שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְאַפִּילוּ בְּחֵיות בְּרָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כו כב) וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיֵּת הַשָּׂדֶה וְשָׁפְלָה אֶתְכֶם, וְאַפִּילוּ בְּיַד גּוֹי, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים כח מו) יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מֵרְחוֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ.

מתוק מדבש

וּדְאֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק בְּהוּ בְּצַדִּיקֵינָא וּדְאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצַּדִּיקִים וְחוּשׁ לְכַבּוֹד, וְנָטִיר לוֹן וְשׁוֹמֵר אוֹתָם מִשׁוּם עֲבָרָה וְעוֹן, וּבַעַא לְאוּסְפָּא לוֹן קְדוּשָׁה עַל קְדוּשְׁתֵּיהוּ וְרוּצָה לְהוֹסִיף לָהֶם קְדָשָׁה עַל קְדָשָׁתָם, וְהִשְׁתָּא הָאֵי חַמְרָא עַל דְּלָא נָטֵר קְדוּשְׁתָּא דִילֵי, אֲצַטְעֵר וְעַתָּה הַחֲמוֹר הַזֶּה עַל שְׁלֹא שְׁמַר אֶת הַקְדָּשָׁה שְׁלִי נְצַטְעֵר וְנַעֲנֵשׁ, וְדָא חוּיָא שְׁלִיחָא הוּיָא וְזֶה הַנְּחָשׁ הִיךָ שְׁלִיחַ מִן הַשָּׂמִים לַעֲנֹשׁ אֶת הַחֲמוֹר.

וְאָמַר רַבֵּי פְנַחֶס וְכַמְהָ שְׁלוּחִין אֵית לֵיהּ לְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהִרְבָּה שְׁלִיחִים יֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְכֻלְהוּ עֲבִיד שְׁלִיחוּתֵיהּ וּבְכֻלָּם הוּא עוֹשֶׂה אֶת שְׁלִיחוּתוֹ, וְאַפִּילוּ בְּחֵיות בְּרָא וְאַפִּילוּ בְּחֵיות הַשָּׂדֶה, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְהוּ שְׁכַתוֹב וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיֵּת הַשָּׂדֶה וְשָׁפְלָה אֶתְכֶם שְׁתַּקְבְּלוּ עֲנֵשׁ עַל יָדָם, וְלֹא מִבְּעֵינָא בִּידֵי חַיֵּית הַשָּׂדֶה שְׂאִינָם בְּגִי בְּחִירָה, וְיֵשׁ כַּח בְּעִינֵיהֶם לְרֹאוֹת סִימְנֵי חַחוּטָא, אֲלֹא וְאַפִּילוּ בְּיַד גּוֹי שֵׁישׁ לוֹ בְּחִירָה גַם כֵּן עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלִיחוּתוֹ, וְהוּא מִתְעוֹרֵר מִכַּח מְלָאכּוֹ שְׁבַמְרוֹם הַכּוֹפֵה אוֹתוֹ לְיִסֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְהוּ שְׁכַתוֹב יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מֵרְחוֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהֵם הִגְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(דף לו ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תמט-תנ)

פְּעַמִּים, בְּתַר דְּסִיִּימוּ צְלוֹתָא אַחַר שְׁסִימוּ אֶת הַתְּפִלָּה, אָמַר רַבֵּי פְנַחֶס לְרַבֵּי אֶלְעָזָר, וּדְאֵי צַעְרָא הוּא לְבַעֲרָא דִילֵי וּדְאֵי יֵשׁ צַעַר לְבַהֲמָה שְׁלִי כִּי מַעֲנִישִׁים אוֹתָהּ, דְּהָא יוֹמָא דָּא אַקְדִּימָנָא כִּי הַיּוֹם הַקְדָּמְתִּי לְצַאת לְדִרְךָ, וְהוּינָא מְרַחֵשׁ בְּאוּרֵינָא וְהִיִּיתִי מְרַחֵשׁ וּמְהַרְהֵר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, (וְהוּא מְלִשׁוֹן (פְּסָלִים מ"ג) רַחֵשׁ לְבִי דְבַר טוֹב, שְׁפַרֵּשׁ הַמְצוּדוֹת, לְבִי יַחֲשֹׁב מִחֻשְׁבַּת דְּבַר טוֹב), וְאֵעֵבֵר לִי בְּאַתְרֵי דְלְכְלוּכָא שְׂרִיָּא וְהִעֲבִיר אוֹתִי הַחֲמוֹר בְּמָקוֹם שְׁהִיָּה נִמְצָא לְכֻלּוֹף וְטַנּוּף, וְעַל יְדֵי זֶה נִכְשַׁלְתִּי לְהַרְהֵר בְּדַבְרֵי תוֹרָה בְּמָקוֹם מְטָנָף, וְהִשְׁתָּא מְצַעְרֵי לָהּ וְלָכֵן עַתָּה מְצַעְרִים וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָהּ, קָמוּ וְחָמוּ חַד חוּיָא קְטִיר אַרְגְּלִיָּה קָמוּ מִמְּקוֹמָם וְרָאוּ שְׁנַחֲשׁ אֶחָד קָשׁוּר עַל רַגְלֵי הַחֲמוֹר, אָמַר רַבֵּי פְנַחֶס לְהַנְחֵשׁ, חוּיָא חוּיָא זִיל וְאַסְחָר קוּטְרֵךְ נַחֲשׁ נַחֲשׁ לָךְ וְתַסְבֵּב אֶת קְשָׁרֵךְ, בְּקִטְפוּרָא דְחוּרָא בְּתַחֲתֵית חַחוּר וְהַנְקֵב שְׁהוּא מָקוֹם דִּירְתָךְ, אֲדַהְכִּי אֲתַנְשֵׁר חוּיָא בְּעוֹד שְׂרַבֵּי פְנַחֶס אָמַר אֱלוֹ הַדְּבָרִים, נָשֵׁר וְנַפְל הַנְּחָשׁ מִרַגְלֵי הַחֲמוֹר, וְנַפְל קֶפְסִירֵי קֶפְסִירֵי וְנַפְל חַתִּיכוֹת חַתִּיכוֹת, עַל שְׁלֹא הִלָּךְ מִיַּד לְחוּרוֹ שְׁשִׁגּוֹר עֲלָיו רַבֵּי פְנַחֶס.

אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר לְרַבֵּי פְנַחֶס, וּמָה כָּל כֶּךָ מְדַקְדֵּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצַדִּיקֵינָא וּמָה כָּל כֶּךָ חוּשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוֹד הַצַּדִּיקִים, עַד שְׁתּוֹכַע עַלְבוּנָם אֲפִילוּ מִבְּעַלֵּי חַיִּים, אָמַר לֵיהּ רַבֵּי פְנַחֶס לְרַבֵּי אֶלְעָזָר,

הַרְבֵּה מְלֹאכִים מְעוֹרְרִים אֶהְבֶּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהַקְב"ה בְּשִׁמְטִיבִים מַעֲשֵׂיהֶם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵיכִי עֲבִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְהַנְי, וּבִידָא דְגוֹי, אָמַר לִיה וְאַבּוּף לָא קְאָמַר לָךְ, אָמַר לִיה עַד לָא שְׁאִילְנָא.

פְּתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב ל"ד כ"ט) וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ וְגו', וְהוּא יִשְׁקִיט, בְּזִמְנָא דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁקִיטוֹ וְשְׁלוּהָ לְבַר נָשׁ, מֵאֵן הוּא רִשְׁאֵי לְאַבְאָשָׁא לִיה, וּלְמַעַבְד לִיה קְטִיגוֹרִיא.

וְיִסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרְנוּ, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֶסְתִּיר עֵינֵיה מְלֹאשְׁגָחָא עֲלֵיה, מֵאֵן הוּא דִּישְׁגַח עֲלֵיה לְנִטְרָא לִיה, וּלְמַעַבְד לִיה נְטִירוֹ.

וְאַרְחוּי דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא, עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, בֵּין לְעֲלָמָא כְּלָא, בֵּין לְעֲמָא חַד, בֵּין לְחַד בְּלַחְדוּי.

תָּא חַזִּי, בְּזִמְנָא דְבְּנֵי נָשָׂא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, וְאַתְעַר לְגַבְיֵיהוּ לְעֵילָא יְמִינָא דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין מִתְעַרִין כְּמָה רְחִימִין, כְּמָה נְטוּרֵי עֲלָמָא, כְּמָה נְטוּרֵי דְבַר נָשׁ מִיְמִינָא וּמִשְׁמָאלָא, וּכְדִין אֶתְכַפֵּינָא שְׁמָאלָא וְלֹא יִכְלָא לְשִׁלְטָאָה.

מְתוּק מְדַבֵּשׁ

וְלַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁמִירָה, וְאֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסִיר הַשְּׁגָחָתוֹ מִמֶּנּוּ, אִזּוּ בָּאִים אֵלָיו הַשְּׁלִיחִים הַנּוֹכָרִים לְמַעַלָּה וּמְדִיקִים אוֹתוֹ.

וְאַרְחוּי דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא וּדְרַכּוּי שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַבְרֵי הַשְּׁגָחָה הוּא, עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, דְּהֵינּוּ בֵּין לְעֲלָמָא כְּלָא בֵּין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ יַחַד, בֵּין לְעֲמָא חַד בֵּין לְעַם אַחַד, בֵּין לְחַד בְּלַחְדוּי בֵּין לְאָדָם אַחַד לְבַדּוֹ.

וּמְפָרֵשׁ דְּבָרָיו, וְאָמַר תָּא חַזִּי, בְּזִמְנָא דְבְּנֵי נָשָׂא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא בָּא וּרְאָה, בְּזִמְנָא שְׁבַנֵי אָדָם מְכַשִּׁירִים וּמְטִיבִים מַעֲשֵׂיהֶם לְמִשְׁחָה, וְאַתְעַר לְגַבְיֵיהוּ לְעֵילָא יְמִינָא דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּמִתְעוֹרְרַת אֵלֵיהֶם לְמַעַלָּה מִדַּת הַחֶסֶד שְׂבִימִינוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדִין מִתְעַרִין כְּמָה רְחִימִין אִזּוּ מִתְעוֹרְרִים הַרְבֵּה מְלֹאכִים הַמְעוֹרְרִים אֶהְבֶּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים, כְּמָה נְטוּרֵי עֲלָמָא וּמִתְעוֹרְרִים הַרְבֵּה שׁוּמְרֵי הָעוֹלָם, הַמְמַנִּים לְשֹׁמֵר אֶת הָעוֹלָם מִכָּל פְּגָעִים רְעִים, כְּמָה נְטוּרֵי דְבַר נָשׁ מִיְמִינָא וּמִשְׁמָאלָא וְהַרְבֵּה שׁוּמְרִים שֶׁל הָאָדָם מִתְעוֹרְרִים לְשִׁמְרוּ מִיְמִין וּמִשְׁמָאל, וּכְדִין אֶתְכַפֵּינָא שְׁמָאלָא וְלֹא יִכְלָא לְשִׁלְטָאָה וְאִזּוּ נִכְנַע הַשְּׁמָאל וְהַסְטָרָא אַחְרָא וְאִינוּ יִכּוֹל לְשִׁלְט בְּעוֹלָם.

(דף לו ע"ב, ובכיוורינו כרך י עמ' תנ-תנב)

הַרְבֵּה מְלֹאכִים מְעוֹרְרִים אֶהְבֶּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהַקְב"ה בְּשִׁמְטִיבִים מַעֲשֵׂיהֶם אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר עוֹד שָׁאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר מְרַבֵּי פְּנָחֵס, הֵיכִי עֲבִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְהַנְי וּבִידָא דְגוֹי אִיף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלִיחוּתוֹ בִּיד הַחַיּוֹת וְהַגּוֹיִם, כְּלוּמַר בְּאִיזוֹ דְרַף תִּתְלַבֵּשׁ בְּהֶם הַשְּׁגָחָה לְהַעֲנִישָׁם, אָמַר לִיה רַבִּי פְּנָחֵס לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וְאַבּוּף לָא קְאָמַר לָךְ וְכִי אֲבִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא אָמַר לָךְ דְּבַר זֶה, אָמַר לִיה עַד לָא שְׁאִילְנָא עַדִּין שְׁלֹא שְׁאַלְתִּי מִמֶּנּוּ.

כְּדִי לְתַרְץ שְׁאַלְתִּי רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח רַבִּי פְּנָחֵס וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׂכַתּוּב וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ וְיִסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרְנוּ, וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, וְאָמַר מַה שְׂכַתּוּב וְהוּא יִשְׁקִיט הֵינּוּ בְּזִמְנָא דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁקִיטוֹ וְשְׁלוּהָ לְבַר נָשׁ בְּזִמְנָא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַשְּׁקִט וְשְׁלוּהָ לְאָדָם, מֵאֵן הוּא רִשְׁאֵי לְאַבְאָשָׁא לִיה מִי הוּא שִׁישׁ לוֹ רְשׁוּת לְהַרְע לוֹ וּלְהַדִּיקוֹ, וּלְמַעַבְד לִיה קְטִיגוֹרִיא וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קְטְרוּג, כְּלוּמַר לְקְטְרֵג עֲלָיו לְמַעַלָּה. וְמַה שְׂכַתּוּב וְיִסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרְנוּ, הֵינּוּ בְּזִמְנָא דְאִיהוּ אֶסְתִּיר עֵינֵיה מְלֹאשְׁגָחָא עֲלֵיה בְּזִמְנָא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסִתִּיר עֵינָיו מִלְּהַשְׁגִּיחַ עֲלָיו מִפְּנֵי רַע מַעַלְלָיו, מֵאֵן הוּא דִּישְׁגַח עֲלֵיה לְנִטְרָא לִיה וּלְמַעַבְד לִיה נְטִירוֹ מִי הוּא שְׂכִיב לְהַשְׁגִּיחַ עֲלָיו לְשִׁמְרוֹ אוֹתוֹ

לפרשת החודש

בימי ניסן מתגלה אור החסד בעולם

ויומין רשימין אית בשתא, ואינון יומי ניסן ויומי תשרי, דאינון רוחין משטטן ופקדן לאתר דאצטריה, ואף על גב דזמנין סגיאין משטטן, אבל יומין אלין רשימין אינון, ואתחזון על גבי שורין דגנתא כל חד וחד פחיו דצפרין מצפצפן, בכל צפרא וצפרא, והוא צפצופא שבחא דקדשא בריה הוא, וצלותא על חיי בני נשא דהאי עלמא, בגין דאלין יומין ישראל כלהו מתעסקין במצות ובפקודין דמארי עלמא, וכדין בחדו אתחזון צפרין מצפצפן, ועל גבי שורין דגן עדן מצפצפן משבחן ואודן, ומצלן על חיי דהאי עלמא.

מתוק מדבש

וצפרא כל אחד ואחד כמראה צפרים, ומצפצפים בכל בקר ובקר, והוא צפצופא שבחא דקדשא בריה הוא ואותו הצפצוף הוא שבח להקדוש ברוך הוא, וצלותא על חיי בני נשא דהאי עלמא ותפלה על חיי בני אדם שבזה העולם. (פמנאר פפלטת שמוט (דף טו עמוד ג), וזה לשונו אי לאו בעותא דמתייא על חיי לא יתקיימין פלגות יומא, ועוד טס צלותהון דמתייא מגינן על חיי), בגין דאלין יומין ישראל כלהו מתעסקין במצות ובפקודין דמארי עלמא לפי שבאלו הימים כל ישראל מתעסקים במצות ובפקודות של רבוננו של עולם, לכן נתוספת קדשה ומעלה להנשמות, ובזכות החיים נתן להם רשות לעלות על החומות ולהתפלל עליהם, וכדין בחדו אתחזון צפרין מצפצפן ואז נראים הרוחות בשמחה ומצפצפים כצפרים, ועל גבי שורין דגן עדן מצפצפן משבחן ואודן ועל החומות של הגן עדן הם מצפצפים, ובזה הם משבחים ומודים להקדוש ברוך הוא, ומצלן על חיי דהאי עלמא ומתפללים על חיי בני אדם שבזה העולם.

(בלק דף קצו ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' תקיז-תקיח)

בימי ניסן מתגלה אור החסד בעולם ויומין רשימין אית בשתא וימים רשומים ומסימים יש בשנה, והם ימים מיחדים של חגים וזמנים שאז מתחדשת מנוחת הנשמות, ואינון יומי ניסן ויומי תשרי והם ימי חדש ניסן שאז מתגלה אור החסד בעולם, וימי חדש תשרי שאז מתגלה אור הגבורה והבינה בעולם, שהם ימי דין שבני ישראל צריכים לתפלות הנשמות שבגן עדן, דאינון רוחין משטטן ופקדן לאתר דאצטריה שאותם הרוחות משוטטים ופוקדים למקום שצריה להם, דהיינו את נפשותיהם שבקבר (פמנאר לעיל דף קע ר"ט עמוד 6), ואף על גב דזמנין סגיאין משטטן ואף על פי שהרבה פעמים הם משוטטים, דהיינו בראשי חדשים וימים טובים ושבתות, אבל יומין אלין רשימין אינון אבל אלו הימים הם רשומים ומסימים במיחד, ואתחזון על גבי שורין דגנתא ואלו הרוחות שבתחלה היו למטה בין החומות, עתה זכו שיעלו על גבי החומות של הגן, ויכולים להסתכל מה שיש בפנים, והם נראים שם כל חד וחד פחיו דצפרין מצפצפן בכל צפרא

שבח דא שירתא

רצה הקב"ה שיהא (התנ"א רבי שמעון בן יוחאי) נטמן במערה כל אלו השנים, לזכות לכתר תורה ונהורא עילאה שזכה בו יותר מכל חבריו, וגם להגין עלינו בזכותו בגלותינו המר הזה, שבזכות ר' שמעון בן יוחאי וזוהר הקדוש נצא בעזרת ה' מן הגלות במהרה בימינו אמן.

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת: 3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)